

НАРЕДБА

за определяне размера на местните данъци на територията на община Свищов

(променена с Решение № 420/20.12.2008 г., Прот. № 27 – чл. 7, ал. 4; чл. 28; чл. 32, ал. 3; чл. 35, ал. 1 и ал. 2; чл. 51, ал. 6 и ал. 7; Приложение № 1, т. 2, 10, 16, 18, 19 и 26 и нови §§ 9, 10, 11 и 12 в Преходни и заключителни разпоредби;

Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47 – в чл. 5 се създава нова алинея 3; чл. 7, ал. 4; чл. 15; в чл. 32 се създава нова алинея 3; чл. 34; чл. 37, ал. 2; в чл. 51 се създава нова алинея 7; чл. 56, Приложение №1 – т. 3 и нови §§ 13, 14, 15 и 16 в Преходни и заключителни разпоредби;

Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70 – Чл. 2; чл. 5, ал. 2; чл. 7, ал. 4; чл. 8, ал. 2 и ал. 5; чл. 11, ал. 1 и 2; чл. 17, ал. 1; чл. 20; чл. 41, ал. 12; чл. 46, ал. 1; чл. 52, ал. 1, т. 2; чл. 57; чл. 58; чл. 59, § 17; § 18;

Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6 – Чл. 41, ал. 1; ал. 5; ал. 6; ал. 8; ал. 9; ал. 10 и ал. 11; § 19

Решение № 732/19.12.2013 г., Прот. № 44 – Чл. 7 нова ал. 4, чл. 45 – промяна на ал. 1, нова ал. 2, преномериране и промяна на старата ал. 2, преномериране на старата ал. 3, нова ал. 5; нов §20;

Решение № 1053/18.12.2014 г., Прот. № 60 – променена т. 25 на Приложение 1 към чл. 56)

ГЛАВА ПЪРВА ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на Община Свищов.

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;

7. Туристически данък.

(Допълнена т. 7 с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

~~(2) Не внесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.~~

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс. (Променена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

(3) В производството по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители. (алинея 3 е добавена с Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47)

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и лицата за определените размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

~~(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.~~

~~Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 2520 лв. включително. (алинеята е променена съгласно Решение № 420/20.12.2008 г., Прот. № 27)~~

~~Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително (алинеята е променена съгласно Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47).~~

~~(Ал. 4 е отменена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)~~

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

(Ал. 4 е създадена с Решение № 732/19.12.2013 г., Прот. № 44

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

~~(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.~~

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(ал. 2 е променена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

(Ал. 5 е допълнена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

Чл. 9. Когато върху облагаем недвижим имот, правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се на ул. "Цар Освободител" № 74;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на четири равни вноски в следните ерокове: от 1 февруари до 31 март, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която е дължим.

(1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(Ал. 1 е променена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

(2) На предплатилите в първия ерок за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(Ал. 2 е променена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,0 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот **(променен съгласно Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47).**

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност, а за жилищните имоти на предприятията – данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(1) Данъчната основа на нежилищните имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната им оценка, съгласно приложение № 2 от Закона за местни данъци и такси, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местни данъци и такси.

(Ал. 1 е променена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

~~Чл. 20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 и чл.17 от Закона за местните данъци и такси.~~

Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от Закона за местни данъци и такси.

(чл. 20 е променен с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

Чл. 21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

~~Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:~~

~~1. за братя и сестри и техните деца в размер на 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;~~

~~2. за лица, извън посочените в т. 1 в размер на 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.~~

~~Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:~~

~~1. за братя и сестри и техните деца в размер на 0,4 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;~~

~~2. за лица, извън посочените в т. 1 в размер на 3,3 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.~~

~~(Промяната е съгласно Решение № 420/20.12.2008 г., Прот. № 27)~~

~~Чл. 29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.~~

~~Чл. 30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.~~

~~Чл. 31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.~~

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност (алинеята е създадена с Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47).

(3) (4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната. (Промяната е съгласно Решение № 420/20.12.2008 г., Прот. № 27; преномерирането на алинеята е съгласно Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47)

(4) (5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти. (Преномерирането на алинеята е съгласно Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47)

(5) (6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи. (Преномерирането на алинеята е съгласно Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47)

Чл. 33. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване. (Промяната е съгласно Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47)

Чл. 35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0,7 на сто при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,00 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,5 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(Промяната е съгласно Решение № 420/20.12.2008 г., Прот. № 27)

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) ~~Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси.~~

Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ, към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване. **(Промяната е съгласно Решение № 763/22.12.2009 г., Прот. № 47)**

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл. 54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 41. (1) ~~За леките автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:~~

1. до 37 kW включително - по 0,34 лв. за 1 kW;
2. над 37 kW до 55 kW включително - по 0,40 лв. за 1 kW;
3. над 55 kW до 74 kW включително - по 0,54 лв. за 1 kW;
4. над 74 kW до 110 kW включително - по 1,10 лв. за 1 kW;
5. над 110 kW - 1,23 лв. за 1 kW;

~~В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.~~

За леки автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент, в зависимост от годината на производство, както следва

1. до 37 kW включително - по 0,44 лв. за 1 kW;
2. над 37 kW до 55 kW включително - по 0,52 лв. за 1 kW;
3. над 55 kW до 74 kW включително - по 0,70 лв. за 1 kW;
4. над 74 kW до 110 kW включително - по 1,32 лв. за 1 kW;

5. над 110 kW – по 1,48 лв. за 1 kW;

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(Текста на чл. 41, ал. 1 е променен съгласно Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6)

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в следните размери:

1. товарно ремарке – 5 лв.
2. къмпинг ремарке – 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 12 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 25 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 50 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 75 лв.
6. над 750 куб. см – 100 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – 4 лв.
2. над 400 кг – 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане в размер, както следва:

1. до 22 места, включително мястото на водача – 50 лв.
2. над 22 места, включително мястото на водача – 100 лв.

Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане в размер, както следва:

1. До 22 места, включително мястото на водача – 75 лв.
2. Над 22 места, включително мястото на водача – 150 лв.

(Текста на чл. 41, ал. 5 е променен съгласно Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6)

(6) Данъкът за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса е в размер на 10 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

Данъкът за товарен автомобил до 12 т. технически допустима максимална маса е в размер на 15 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(Текста на чл. 41, ал. 6 е променен съгласно Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6)

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147

	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер на 50 лв.

Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер на 75 лв.

(Текста на чл. 41, ал. 8 е променен съгласно Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6)

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер на 100 лв.

Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер на 150 лв.

(Текста на чл. 41, ал. 9 е променен съгласно Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6)

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително — 5 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително — 7 лв.
3. над 37 kW — 10 лв.

Данъкът за трактори е в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително — 7 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително — 10 лв.
3. над 37 kW — 15 лв.

(Текста на чл. 41, ал. 10 е променен съгласно Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6)

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер на 25 лв.

Данъкът за други самоходни машини е в размер на 32 лв.

(Текста на чл. 41, ал. 11 е променен съгласно Решение № 35/22.12.2011 г., Прот. № 6)

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер на 50 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L7e по Закона за движение по пътищата е в размер на 50 лв.

(Ал. 12 е променена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

Чл. 42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер на 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер на 1лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,1 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер на 100 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер на 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер на 2,70 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер на 0,14 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер на 0,5 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан – 12 лв.

3. за делтаплан - 12 лв.
4. за мотоделтаплан - 20 лв.
5. за свободен балон – 30 лв.
6. за планер -30 лв.

Чл. 44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (1) ~~За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW вкл., снабдени с действащи катализаторни устройства, данъкът се заплаща с 50 на сто намаление.~~

За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории “Евро 3”, „Евро 4”, Евро 5”, „Евро 6” и “EEV” определеният по чл. 41 данък за съответната година се заплаща с 40 на сто намаление.

(В чл. 45, ал. 1 е променена с Решение № 732/19.12.2013 г., Прот. № 44)

(2) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологичните категории “Евро 3”, и „Евро 4” данъкът се заплаща с 50 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5” и „Евро 6” – с 60 на сто намаление, от определения по чл. 41, ал. 1 и 3 данък.

(Към чл. 45 е създадена нова ал. 2 с Решение № 732/19.12.2013 г., Прот. № 44)

(2) ~~За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи, снабдени с "екодвигатели", съответстващи на стандартите "Евро 2", "Евро 3", "Евро 4" и "Евро 5", данъкът по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 се заплаща с 50 на сто намаление.~~

(3) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели съответстващи на екологични категории “Евро 3”, и „Евро 4” данъкът се заплаща с 40 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5”, „Евро 6” и „EEV” – с 50 на сто намаление, от определения по чл. 41 ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(В Чл. 45 е преномерирана и променена старата ал. 2 с Решение № 732/19.12.2013 г., Прот. № 44)

(3) (4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабо населените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(В Чл. 45 е преномерирана старата ал. 3 с Решение № 732/19.12.2013 г., Прот. № 44)

(5) Екологичните категории “Евро 3”, „Евро 4”, „Евро 5”, „Евро 6” и “EEV” се удостоверяват чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория.

(В Чл. 45 е създадена нова ал. 5 с Решение № 732/19.12.2013 г., Прот. № 44)

Чл. 46. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 31 март и до 30 септември на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година в първия срок се прави отстъпка от 5 на сто.

(1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(Ал. 1 е променена с Решение № 1136/27.01.2011 г., Прот. № 70)